

טורי דהרי שלום

238260

בן רחל וזכריה

נולד בתרצ"ג 1933

התגייס במאי 1952

שרת בגדוד "ברק" (12)

נפל ב-וי ניסן תש"י"ד 9.4.1954

בקרב בנגב.

צחי אגמון

בן זכריה ורחל. נולד בשנת תרצ"ג (1933) ברכחות
גweis לzechel במאי 1952. ביום י' בניסן תש"ד
(9.4.1954) נפל בקרב בנגב והובא למחנה-עלמים
בבית-הකברות העממי שעל חור-הרצל בירושלים.

הנובember
הנובember
הנובember

באיימון ושגורה

ארוכה, עקבות מדם וקשה, היא "דרך חקרבות של החטיבה", עשרה אטריות קרב, מאות פעולות ומבצעים ואלף ומאה חללים, הם עדות נאמנה ומכאייה למורשת הקרב, להיסטוריה הצבאית, לפעלויות המבצעית... ויחד עם זאת, רבים וטובים מבין רבעות יוצאי החטיבה, חזוקרים בנוסטלגייה ובאהבה את תקופת שירותם הסדרי, לוחמים ומפקדים, לא התנסטו בקרב, לא ידעו מלחמה: כל תקופת שירותם הייתה ב"איימון ושגורה". לאלו שבسبب שניתי קבוע היו "עלים לקו" "ירודים לאיימון", יוצאים לרוגלה לנופש ולתעוסקה, לאלו שלא נטלו חלק בקרב, וגם לא עברו את הגבול באיזו חזירה או פשיטה, לא פגעו באויב, וגם לא חילצו חבר פצוע תחת אש, וגם לא קיבלו צל"ש וכל שירותם הצבאי היה מבט"ש לבט"ש, וכל אלו, הפרק הזה מוקדש...

רק תשאל, ותראה איך הם זוכרים, ואין זה משנה אם שירותו בחטיבה בשנות החמשים או בשנות השמונים, ביום תש"ח, "קדש", ששת הימים או יום הchiporim, במלחמת העצמאות או במרדפים, במבצע ליטאנו או שלג במלחמות לבנון או בשטחים, אם תשאל ותבקש הם יספרו בהתלהבות ובשם געגועים על אותם הימים, על סיור בוקר, וטיור האלים, על התצפית והמערב, על נווט הלילה ושגרת המוצב... ויעלו על נס את התרבות והאהווה, ותחושת ההשתיקות והגאווה, בפלוגה בגוזו ובחטיבה!

הם זוכרים היטב, כל דורות הלוחמים, את המ"פ והמ"מ הטමיל והרס"ר, את המאהל והשמירתה, ההמתנה וה"শमועות", את הכוונות ואת ה"הקפצות" את המסדרים וה"יציאות"... כולם לקחו עems עם כל האזכור את ה"קייטגב" הפקל' והתק"ל, שק שנייה מדימ' ודרגות, אפוד מגן, שע-בש, קסודה ואין ספור חוותות...

על כן ראוי לספר על אותם אלף לוחמים, שלא חתכו Zi'ya וכל מאמצם, וחזרו רטובים, מוציאת לילה, ממצע ממטות, מעשרות אימונונים, איימון יבש ורטוב, איימון הפרט, ואיימון התטיבה, אימונינו בהגנה, בהתקפה, בהבקעה ובכל צורות הלחימה, ביעד מבוצר, בשטח בניוי, במדבר ובהר... איימון בנגב, בגליל או ברמה, איימזג בשט"פ עם שריוון, מותחנים או עם הנזשה... מעבר שדות מוקשים ולהימה בתעלות, לחימה בצוות קטן, בחוליה זעם כל הפלוגה... עם חגור קל, מימה ורימונים, או עם חגור מלא, "חגור פילים" וקפל"ץ. עם השכפ"ץ וה"פואצים" ומחסניות מלאות "נוותבים"... עם נשך אישי, "עוזי" סטן" צ'כי" "אף אן" "זגליל", עם מגל"ץ, ומק"כ, "בזוקה" זמא"ג, עם מרגמה... ועם כל שאר אמצעי הלחימה... כי להיות בגוני פירושו לחתאמנו עם כל הנשמה, ולשאת בגאווה את "הគומתה החומה"...

להיות בגוני פירושו להיות נהג או טבח או פקידה, בסיסית ב"עורב" בפלוגת הקשר, פלוגת ההנדסה, או ב"מפקדה", להיות בגוני פירושו להיות חובש, אפסנאי, ש.ג. או קשר, להפעיל אלמל"ח מתחכם ולעשות "עבדות" רס"ר... להיות בגוני פירושו לרצו כמו מטורף, עם חגור מלא וכובע פלדה, ב"יום ספרט", או במסע, ל"הכרת החגור" ואו ל"קבלת הគומתה"... להיות בגוני פירושו לעמוד דום "כמו חיל" כמו קצין כמו לוחם בכל המסדרים, ב"מסדר בוקר" וב"מסדר השכמה", במסדר המפקוד, ובמסדר יציאה, טקס ההשבעה, וטקס קבלת הគומתה, טקס סיום קורס מכ"ם או קצינים, ומסדר סיום של תקופת האימונים, וטקס זיכרונו שנתי לכל החללים... להיות בגוני זו אכן חוותה, חוותה אמיתית של "איימון ושגורה"...

מבצע הר געש

בשחור של יומן 25 באוקטובר 1956 חצתה כוח מצרי את הגבול הבינלאומי והשתלט על נקודה חייקחת של המשטרה, קילומטר אחד דרומית לבאותתים. וקודה זו תוחזקה על ידי כיתה אחת. ישראל ביקשה את התגבורות משקפי האו"ם כדי לשליך את המגירות מהשטוח ללא שימוש בכוח, אך הם לא נענו. תגבורות ישראלית שהגיעה לאיזור, התקיפה את המצרים והונישה אותם. הכוח נסוג, אך ותחפר באחד ממשלטי הסבחה (שכונה "ליידי") ובשלוחותיו שבשטח ישראל.

הרמטכ"ל הורה להגביד מיד על ההפרה המצרית של הסכם שביתת הנשק. פעולה נגד הכוח המצרי שהתבצע בשטחנו מצפון לגבול ומבצע השמדת הבסיס בסבחה ובסירם, חייבה ריכוז כוח זמני לאירגונו. הוחלט, לכן, לבצע פעלות-תגמול בגיןה אחרת, ובו בזמן לסיים את ההכנות למבצע הגדול. פעלות-התגמול המיידית הייתה הפשיטה לכונתילה, שבוצעה בלילה שבין 28 ו-29 באוקטובר 1955. הפעולה אכנן הסיחה את דעתו של האויב שבגיורת השיטה המפואר, ותרמה להפתעתה בפעולה העיקרית: מבצע "הר-געש". הייתה זו הפעולה הקרבית הגדולה ביותר, מבחינות ריכוז כוחות, שבוצעה על ידי צה"ל מאז תש"ה. האחריות על המבצע הוטלה על חטיבת "גולני", שהסתיעה בקורס המ"כים של הנח"ל ובכוח ארטילרי.

מבצע הר געש (צבחה)

ב-26 באוקטובר 1955 עם השחר, חצו כוחות מצריים את הגבול, וחשטו על מוצב ביקורת ישראלי בbaraותיים. הכוח המצרי נסוג, אך נערך במוצב שהלכו היה בשטח ישראל. התגובה הישראלית המיידית הייתה פשיטה על כונתיליה בלילה 27-28 באוקטובר. ישראל ביקשה את התערבות האו"ם כדי לסלק את המצריים לא שימוש בכוח. בקשה לא התמלה, ולכן הוחלט על המבצע, שנערך בלילה 2-3 בנובמבר.מבצע הר געש שהייתה הגדולה יותר של צה"ל באותה תקופה נטל חלק גדור הแทนנים ושתי פלוגות מילואים שלו שפעל באזורי מוצבי הצבחה, ושלוש פלוגות מגולני וחיל"ל באזורי אדי סירם.

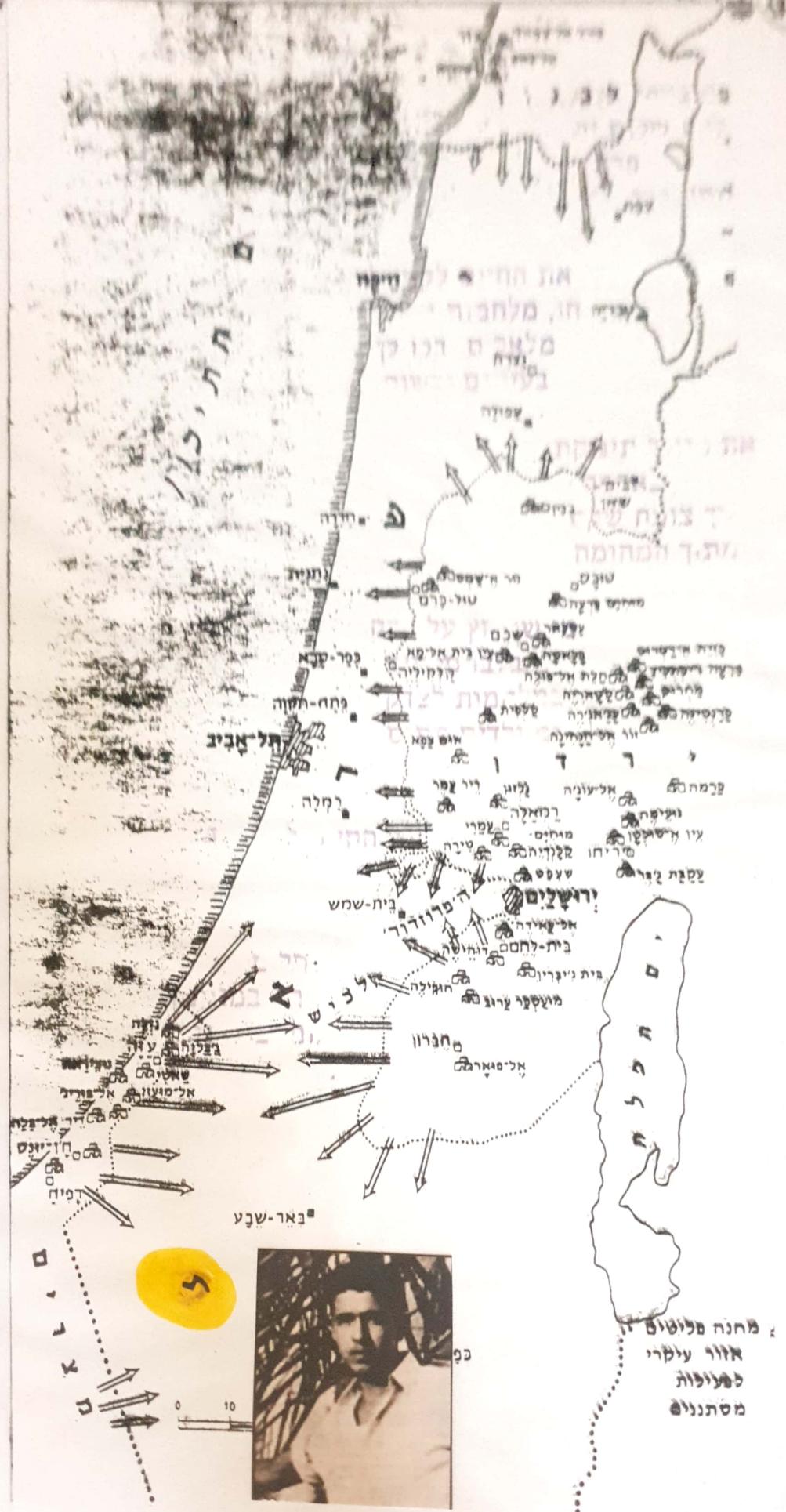
כל יודי הפעולה הושגו. מצרים נגרמו אבדות כבדות: שבעים הרוגים וארבעים ושמונה שבויים. בפעולה נהרגו שישה חיילי צה"ל ונפצעו שלושים ושבעה.

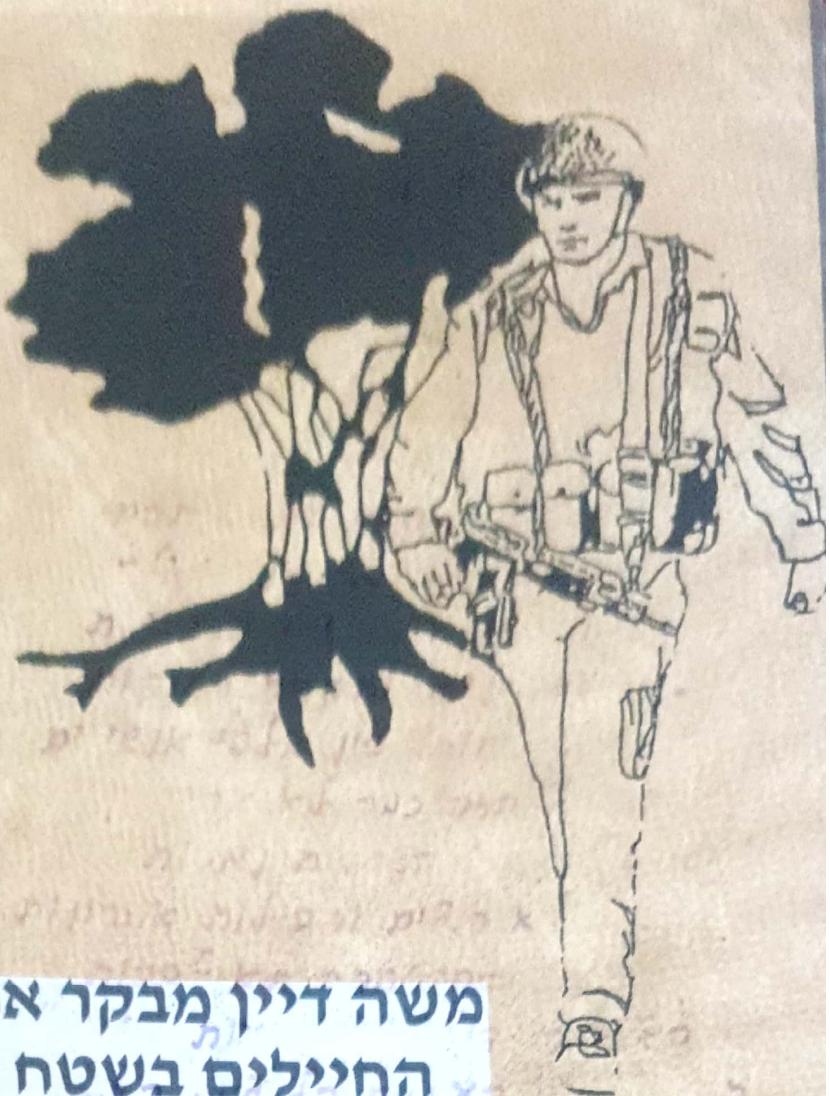

בעת פעילות מבצעית

מחנות הפליטים ואזרחי פעילות מסתננים

משה דיין מבקר את
החיילים בשטח

עיר הולדתו של שלום ז"ל

רחובות היא עיר בORITY החוף הדורומי בישראל. היא הוקמה כמושבה בשנת 1890 על ידי חברת "מנוחה ונחלה", לאחר שבל-קרקענמיה נקבעו בידי יהושע חנקין. רחובות הוכרזה כעיר בשנת 1950. העיר חברה בארגון פורום ה-15.

העד רחובות ידועה בזכות מוכן ויצמן למדע והפקולטה להקלאות של האוניברסיטה העברית הבנאים בתחום. בעבר הייתה ידועה בעיר בה פרנסים רבים (על כן סמל התפוזים בדגלה). אך כיום אין בשטחה חקלאות, גניים פעילים והפרדים הנוטשים הולכים ונמחקים על ידי הבניה החדשה. שכנותיה של רחובות הן: בצפון נס ציונה, בצפון-מזרח רמלה, במערב ובדרום-מערב המועצה האזורית גזר, בדרום קריית עקרון, בדרום-מערב המועצה האזורית גבעת-ברנר, במערב המועצה האזורית גן רווה ובצפון-מערב, גובלת רחובות בכפרים הקטנים כפר אהרון וטירת שלום, הכהופים מוניציפלית לעירית נס-צионаה.

